VIII. NEDJELJA PO DUHOVIMA

Ne može se reći da je svaka nedjelja po Duhovima u vezi s tim blagdanom, ali nas Crkva često podsjeća da molimo za pravi duh (mol.). Koga vodi Božji Duh, on je Božje dijete i smije ponavljati: Oče naš! (Posl.). Takva djeca svjetlosti znaju upotrebljavati i zemaljska dobra da po njima dođu u vječne stanove (Ev.). Sveta Isusova otajstva, Misa i Pričest, najljepše povezuju sadašnji život s vječnom radošću (prik. mol.). Današnju su pričesnu pjesmu ponavljali kršćani prvih stoljeća kod svake Pričesti. Da bismo se često i zanosno odazvali tom glasu prvih Isusovih sljedbenika!

INTROITUS Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui: secúndum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terrae: justítia plena est déxtera tua. Ps. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus. Glória Patri.	ULAZNA Primili smo, Bože tvoju milost usred tvojeg hrama. Kao što je tvoje ime, Bože, tako neka bude i tvoja hvala do kraja zemlje. Pravde je puna tvoja desnica. – Ps 47. Velik je Gospodin i veoma dostojan hvale u gradu Boga našega, na svetoj gori njegovoj. Slava Ocu... Primili smo...
ORATIO Largíre nobis, quaésumus, Dómine, semper spíritum cogitándi quae recta sunt, propítius et agéndi: ut, qui sine te esse non póssumus, secúndum te vívere valeámus. Per Dóminum.	MOLITVA Obdari nas milostivo, molimo, Gospodine, duhom da uvijek nastojimo i radimo što je pravedno, da tako mi, koji bez tebe ne možemo opstojati, možemo živjeti po tvojoj volji. Po Gospodinu...
EPISTOLA Fratres: Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem	POSLANICA Čitanje Poslanice bl. Pavla apostola Rimljanima (8,

vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini: si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater) . Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et herédes: herédes quidem Dei, coherédes autem Christi.	12–17) – Braćo, nismo dužnici tijelu, da bismo živjeli po tijelu. Ako budete živjeti po tijelu, doista ćete umrijeti, ako pak budete mrtvili tjelesna djela, živjet ćete. Božja su djeca oni koje vodi Božji Duh. A vi niste primili duha ropstva da se i nadalje bojite, nego ste primili duh posinaštva po kojem zazivamo: Abba, Oče! Taj Duh svjedoči našem duhu da smo Božja djeca. Ako smo djeca, onda smo i baštinici, baštinici Božji i subaštinici Kristovi.
GRADUALE Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii, ut salvum me fácias. Deus, in te sperávi: Dómine, non confúndar in aetérnum. Allelúja, allelúja. Magnus Dóminus, et laudábilis valde: in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus. Allelúja.	GRADUAL Budi mi Bog, branitelj i mjesto utočišta da me izbaviš. Bože, u tebe se uzdam, neću se smesti do vijeka. Aleluja, aleluja. Velik je Gospodin i veoma dostojan hvale u gradu Boga našega, na svetoj gori njegovoj, aleluja.
EVANGELIUM Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam erat dives, qui habébat víllicum: et hic diffamátus est apud illum, quasi dissipásset bona ipsíus. Et vocávit	EVANĐELJE Slijedi sveto Evanđelje po Luki (16, 1–9) – U ono vrijeme reče Isus svojim učenicima ovu usporedbu: »Neki je bogataš imao upravitelja kojega su optužili da rasipa dobra njegova. On ga dozva i reče mu: Što to čujem o tebi? Položi račun

illum, et ait illi: Quid hoc áudio de te ? redde ratiónem villicatiónis tuae: jam enim non póteris villicáre. Ait autem víllicus intra se: Quid fáciam, quia dóminus meus aufert a me villicatiónem ? fódere non váleo, mendicáre erubésco. Scio quid fáciam, ut, cum amótus fúero a villicatióne, recípiant me in domos suas. Convocátis ítaque síngulis debitóribus dómini sui, dicébat primo: Quantum debes dómino meo ? At ille dixit: Centum cados ólei. Dixítque illi: Accipe cautiónem tuam: et sede cito, scribe quinquagínta. Deínde álii dixit: Tu vero quantum debes ? Qui ait: Centum coros trítici. Ait illi: Accipe lítteras tuas, et scribe octogínta. Et laudávit dóminus víllicum iniquitátis, quia prudénter fecísset: quia fílii hujus saéculi prudentióres fíliis lucis in generatióne sua sunt. Et ego vobis dico: fácite vobis amícos de mammóna iniquitátis: ut, cum defecéritis, recípiant vos in aetérna tabernácula.	o svom upravljanju, jer više ne možeš biti upraviteljem. – Tada je upravitelj smišljao u sebi: Što da učinim, jer mi gospodar oduzima upravu. Kopati ne mogu, prosjačiti se stidim. Ali znam što ću učiniti, da me netko primi k sebi kad me uklone s uprave. I pozove k sebi dužnike svoga gospodara, pa upita prvoga: Koliko ti duguješ mojem gospodaru? On odgovori: Sto bačava ulja. Reče mu: Uzmi svoju obveznicu, odmah sjedi i napiši: pedeset. Onda upita drugoga: A ti koliko duguješ? Ovaj odgovori: Sto mjera pšenice. Reče mu: Uzmi svoju obveznicu i napiši: osamdeset. – I gospodar istakne, da je nevjerni upravitelj mudro postupio. Doista, djeca su ovoga svijeta dovitljivija od djece svjetlosti.« I ja vama kažem: »Stičite sebi prijetelje prolaznim bogatstvom, da vas, kad umrete, prime u svoje vječne stanove.«
OFFERTORIUM Pópulum húmilem salvum fácies, Dómine, et óculos	PRIKAZNA Ti spašavaš ponizan puk, Gospodine, a ponizuješ oči oholih, jer

superbórum humiliábis: quóniam quis Deus praeter te, Dómine ?	tko je Bog osim tebe, Gospodine?
SECRETA Súscipe, quaésumus, Dómine, múnera, quae tibi de tua largitáte deférimus: ut haec sacrosáncta mystéria, grátiae tuae operánte virtúte, et praeséntis vitae nos conversatióne sanctíficent, et ad gáudia sempitérna perdúcant. Per Dóminum.	PRIKAZNA MOLITVA Primi, molimo, Gospodine, darove što ti ih prinosimo od tvoje darežljivosti, da nas ova sveta otajstva snagom svoje milosti posvećuju u sadašnjem životu i privedu u vječne radosti. Po Gospodinu...
COMMUNIO Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: beátus vir, qui sperat in eo.	PRIČESNA Kušajte i vidite kako je ugodan Gospodin. Blago čovjeku koji se uzda u njega.
POSTCOMMUNIO Sit nobis, Dómine, reparátio mentis et córporis caeléste mystérium: ut, cujus exséquimur cultum, sentiámus efféctum. Per Dóminum nostrum.	POPRIČESNA Bilo nam nebesko otajstvo, Gospodine, na obnovu duše i tijela da osjetimo učinak onoga što štujemo. Po Gospodinu...

Više informacija: http://sites.google.com/site/tradicionalnamisa/

Izabrane pričesne molitve iz istočne tradicije (3)

Prva pričesna molitva sv. Bazilija Velikog

Vladaru, Gospodine Isuse Kriste, naš Bože, Vrelo života i besmrtnosti, Stvoritelju vidljivoga i nevidljivoga svijeta, skupa s nerođenim Ocem vječni i nestvoreni Sine, u svojoj prevelikoj dobroti primio si u zadnjim danima

tijelo, bio raspet i pokopan za nas nezahvalne i nedostojne ljude. Svojom krvlju ti si našu, po grijehu raspadanjem zahvaćenu, narav obnovio. Ti sam, besmrtni kralju, primi pokoru i mene grešnika! Prigni mi uho svoje i usliši vapaj moj! Jer sagriješio sam, Gospodine, protiv neba i pred tobom i nisam dostojan k visini Tvoje slave pogled uzdići. Tvoju sam dobrotu rasrdio, jer Tvoje zapovijedi prestupih i Tvoje naloge ne slijedih. Ipak, Ti si, Gospodine, strpljiv i spor na srdžbu i velikoga milosrđa. Ti me nisi, prema mojim nedjelima, propasti izručio, nego si neprestance moje obraćenje iščekivao. Jer Ti si, čovjekoljupče, po svojim prorocima rekao: Nije meni do smrti grešnikove, nego hoću da se obrati i živi. Jer djelo ruku svojih, Vladaru, nećeš uništiti i propast ljudi ne sviđa Ti se. Ti, štoviše, hoćeš da se svi ljudi spase i dospiju k spoznaji Tvoje istine. Tako ja, koji (koja) nisam dostojan (dostojna), ni neba ni zemlje, čak ni ovoga vremenitoga života, budući da sam se sasvim grijehu predao (predala), požudi služio (služila) i Tvoju sliku okaljao (okaljala). Pa ipak, Tvoje sam stvorenje i djelo ruku Tvojih. Stoga u svoje spasenje i ne sumnjam, ja, bijednik, nego s pouzdanjem hitim, Tvome neizmjernom milosrđu ususret. Primi me, čovjekoljubivi Gospodine, kao preljubnicu, kao razbojnika, kao carinika, kao izgubljenog sina. Oduzmi mi teški teret grijeha, Ti koji oduzimaš grijehe svijeta i ozdravljaš slabosti ljudske. Umorne i opterećene zoveš k sebi i krijepiš ih. Ti nisi došao pozvati na obraćanje pravednike nego grešnike; očisti i mene od sve prljavštine tijela i duha i pouči me, da u Tvome strahu izvršim posvećenje, da s čistim svjedočanstvom svoje savjesti primim udio u Tvome posvećenju i s Tvojim svetim Tijelom i Krvlju sjedinjen budem, te da Ti u meni prebivaš i ostaneš s Ocem i duhom Svetim. Gospodine Isuse Kriste, moj Bože, daj da mi sudjelovanje u Tvojim svetim životvornim otajstvima ne bude na osudu, da još više ne obolim na duši i tijelu, ako nedostojno sudjelujem. Udijeli mi do mojega zadnjega daha da besprijekorno primam svoje sudjelovanje u Tvojim posvećenjima, radi dobroga opravdanja pred Tvojom

strašnom sudačkom stolicom, te da i ja sa svim Tvojim izabranicima imadnem udjela u Tvojim neprolaznim dobrima, koja si pripravio onima koji Te ljube i u kojima si proslavljen u vjekove. Amen.